

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „XC“ 2018-06-25 SKUNDO**

2018 m. rugpjūčio 9 d. Nr. S-130 (7-112/2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Vilmos Vildžiūnaitės – pranešėja
Rasos Stravinskaitės

sekretoriaujant
mokesčių mokėtojo atstovui
mokesčių administratoriaus atstovui

Ramutei Matkevičienei

2018 m. liepos 31 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „XC“ (toliau – Pareiškėja) 2018-06-25 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2018-05-31 sprendimo Nr. 69-61, n u s t a t ė:

Inspekcija ginčijamu sprendimu patvirtino Klaipėdos apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Klaipėdos AVMI) 2018-04-10 sprendimą Nr. (6.5)-59, kuriuo Pareiškėja nebuvo atleista nuo 1090,68 Eur pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) delspinigių ir 2838 Eur PVM baudos mokėjimo.

Klaipėdos AVMI papildomai apskaičiavo 9461 Eur PVM, paskyrė 30 proc. šio mokesčio dydžio baudą bei apskaičiavo delspinigius, nustačiusi, kad Pareiškėja už iš UAB „GG“ įsigytą ir parduotą produkciją išrašė sąskaitas faktūras, tačiau buhalterinėje apskaitoje apskaitė tik gaunamą pelną už parduotą produkciją. Inspekcija nustatė, kad Pareiškėjos gautas atlygis 2015 m. birželio mėn. viršijo 2002 m. kovo 5 d. Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo IX-751 (toliau – PVMĮ) 71 str. 2 d. nustatytą ribą, tačiau Pareiškėja neįsiregistravo PVM mokėtoja ir nedeklaravo PVM.

Inspekcija savo sprendime išanalizavo pagrindinius Pareiškėjos prašymo atleisti nuo PVM baudos ir delspinigių mokėjimo argumentus: Pareiškėjos buhalterė apskaitos tvarkymo tvarką pažeidė, nes jai tokia tvarka buvo paaiškinta seminare, taip pat galimybę taikyti protingumo ir proporcingumo principus, nes Pareiškėja bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi.

1. Inspekcija savo sprendime nurodė, kad Pareiškėja nesilaikė PVMĮ 16 str. 2 d., 63 str. 1 d., 71 str. 2, 4 d., 89 str. 1 d. nustatytų pareigų, nėra duomenų, kad Pareiškėja kreipėsi į mokesčių

administratorių dėl konsultacijos suteikimo arba apie jai raštu ar telefonu suteiktą konsultaciją mokesčių mokėjimo klausimu. Pareiškėja nenurodė, kokių taikytinų mokesčių teisės normų aiškinimas ją suklaidino nedeklaruojant pajamas PVM deklaracijose, nesiregistruojant PVM mokėtoju. Todėl konstatuota, kad nėra pagrindo teigti, kad Pareiškėja pažeidė mokesčių įstatymą dėl klaidingo apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimo arba mokesčių administratoriaus konsultacijos raštu ar telefonu, todėl 2004 m. balandžio 13 d. Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 141 str. 1 d. 4 p. pagrindu Pareiškėja nuo delspinigių ir baudų mokėjimo negali būti atleista.

2. Taip pat Inspekcija savo sprendime konstatavo, kad Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos Klaipėdos apygardos valdyba (toliau – FNNT) dar iki baudžiamojo įsakymo priėmimo ikiteisminio tyrimo metu nustatė PVM prievolės pažeidimus (Inspekcijos 2017-12-22 patikrinimo aktas Nr. FR0680-520, 2, 3 psl.), tačiau Pareiškėja nesiėmė priemonių jų pašalinti, todėl šių aplinkybių pagrindu ji nėra atleistina nuo PVM baudos ir delspinigių taikant teisingumo ir protingumo kriterijus.

Pareiškėja 2018-06-25 skunde nurodo, kad Klaipėdos AVMI, atlikusi PVM, pelno mokesčio, privalomojo sveikatos draudimo ir valstybinio socialinio draudimo įmokų apskaičiavimo ir deklaravimo teisingumo už laikotarpį nuo 2015-01-01 iki 2016-07-31 patikrinimą, nustatė, kad Pareiškėjos buhalterinėje apskaitoje neteisingai buvo atvaizduota iš UAB „GG“ įsigyta ir parduota produkcija, t. y. buhalterinėje apskaitoje fiksuotas tik gaunamas pelnas už parduotą produkciją, bet nesilaikyta PVMĮ 16 straipsnio 2 dalies nuostatų, t. y. tiek neatsiskleidusiam tarpininkui, tiek paties tokio tarpininko pateiktos prekės ar paslaugos apmokestinamoji vertė nustatoma kaip visa patiekta prekė ar paslaugos vertė, apskaičiuota šio įstatymo 15 straipsnyje nustatyta tvarka.

Vadovaujantis PVMĮ nuostatomis, asmenis registruojant PVM mokėtojais, yra atsižvelgiama į pajamas, gautas už parduotas prekes ir suteiktas paslaugas. Pareiškėja nebuvo įsiregistravusi PVM mokėtoja, nes ji manė, kad jos gaunamos pajamos už suteiktas paslaugas per paskutiniuosius 12 mėnesių nesiekė ribos, kai asmuo privalo įsiregistruoti PVM mokėtoju. Pareiškėja, apskaičiuodama PVM, vadovavosi PVMĮ 16 straipsnio 1 dalimi, kurioje nurodyta, kad atsiskleidusio tarpininko teikiamos paslaugos apmokestinamoji vertė yra atlygis už atstovavimą (komisiniai), apskaičiuotas šio Įstatymo 15 straipsnyje nustatyta tvarka.

Pareiškėja nurodo, kad buhalterinę apskaitą tvarkiusi buhalterė paaiškino, kad informaciją apie apmokestinamosios vertės skaičiavimo būdą ji gavo dalyvaudama seminare mokesčių klausimais. Neteisingai įformindama apmokestinamąją vertę, Pareiškėja nenuslėpė mokesčių nuo valstybės, nes negavo daugiau pajamų nei tos, už kurias buvo sumokėti visi privalomi mokesčiai valstybei. Dėl tos priežasties Pareiškėja neginčijo Klaipėdos AVMI 2018-03-02 sprendimo Nr. FR0682-69, kuriuo buvo apskaičiuota papildomai mokėtina 9461 Eur PVM suma ir sudarė su mokesčių administratoriumi Mokestinės paskolos sutartį Nr. (23.24-08)-327-3391. Pareiškėjos nuomone, mokestinių pareigų pažeidimas ne toks šiurkštus, kad nebūtų galima svarstyti atleidimo nuo baudų ir delspinigių.

Pareiškėja nurodo, kad Inspekcija savo sprendime pripažįsta, kad turi vadovautis protingumo ir teisingumo kriterijais, nes tai numato Mokesčių administravimo įstatymo 8 straipsnio 3 dalis, tačiau šio principo Pareiškėjos atžvilgiu netaikė. Sprendime yra nurodyta, kad Pareiškėja, kai buvo nustatyti šie pažeidimai, nesiėmė priemonių nustatytiems pažeidimams pašalinti. Pareiškėja nurodo, kad tokie Inspekcijos argumentai neatitinka realios situacijos. Pareiškėja nurodo, kad sumokėjo 3536,64 EUR socialinio draudimo įmokų; 4089,55 EUR GPM ir 54,53 EUR į garantinį fondą. Šiuo metu jau pilnai atsiskaitė ir su VSDFV.

Pareiškėja nurodo, kad jai buvo nurodyta sumokėti Inspekcijos sąskaitą 16216,90 EUR ir į VSDFV prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos sąskaitą - 11045,36 EUR. Bendra mokėtina suma - 27262,26 EUR, iš kurių baudos ir delspinigiai sudaro 8356,90 EUR. Tai

patvirtina, kad nors pagal Pareiškėjos finansinės veiklos rodiklius šios sumos yra labai didelės, vis tik dedamos visos pastangos ištaisyti padarytus pažeidimus ir maksimaliai atsiskaityti su valstybe.

Pareiškėja nurodo, kad Inspekcija, atsisakydama tenkinti Pareiškėjos skundą, nesivadovavo suformuota teismine praktika tokio pobūdžio ginčiuose. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas (2000 m. gruodžio 6 d., 2001 m. spalio 2 d., 2004 m. sausio 26 d., 2005 m. lapkričio 3 d., 2005 m. lapkričio 10 d., 2008 m. sausio 21 d. nutarimai) ir Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (2011 m. spalio 10 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-556-2343/2011; 2011 m. rugsėjo 8 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-575-2144/2011) savo praktikoje pripažįsta, kad per didelės ir neproporcingos apskaičiuotų delspinigių ir baudų sumos gali būti sumažintos vadovaujantis teisiniais protingumo ir proporcingumo principais. Paskaičiuota beveik pusės mokestinės nepriemokos dydžio bauda vertintina kaip akivaizdžiai neproporcinga sankcija Pareiškėjos atžvilgiu. Pagal formuojamą teisminę praktiką, sprendžiant prašymą dėl atleidimo nuo delspinigių, baudų, būtina vadovautis MAĮ 8 straipsnyje įtvirtintais protingumo ir teisingumo principais, taip pat MAĮ 100 straipsnio 1 dalyje, 113 straipsnio 1 dalyje įgyvendinamais humaniškumo ir pagarbos asmeniui principais, socialinio teisingumo principu ir atsižvelgiant į tai, kokiomis aplinkybėmis buvo apskaičiuoti delspinigiai, į Pareiškėjo elgesį, jo bendradarbiavimą. Atsižvelgiant į delspinigių, kaip sankcijos pobūdį, Pareiškėja negali būti baudžiama už ne jai kilusios pareigos neįvykdymą. (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2017 m. lapkričio 6d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1146-602/2017).

Pareiškėja prašo panaikinti Inspekcijos 2018-05-31 sprendimą Nr. 69-61.

Komisija, įvertinusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, kad Pareiškėjos skundas atmestinas, Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl Inspekcijos 2018-05-31 sprendimo Nr. 69-61, kuriuo patvirtintas Klaipėdos AVMI 2018-04-10 sprendimas Nr. (6.5)-59, netenkinantis Pareiškėjos prašymo atleisti nuo 1090,68 Eur PVM delspinigių ir 30 proc. dydžio 2838 Eur PVM baudos. Nepaisant to, kad pirminiame prašyme, pateiktame Klaipėdos AVMI, Pareiškėja nenurodė konkretaus MAĮ 100 ir 141 straipsniuose nurodyto pagrindo, kuris leistų ją atleisti nuo baudų ir delspinigių, nagrinėdama minėtą prašymą, Klaipėdos AVMI nagrinėjo ir kaltės, ir žalos padarymo klausimus, taip pat atleidimo nuo delspinigių galimybę dėl klaidingo apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimo (MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3 ir 4 punktuose numatyti atleidimo pagrindai). Klaipėdos AVMI taip pat nurodė, kad mokestinio patikrinimo metu apskaičiuotos PVM sumos, susijusios su paskirta bauda, sumokėjimas nėra atidėtas arba išdėstytas, todėl, vadovaudamasi MAĮ 141 str. 2 dalimi, neatleido nuo paskirtos PVM baudos mokėjimo.

Inspekcija 2018-05-31 sprendime Nr. 69-61, įvertinusi sukonkretintus Pareiškėjos argumentus atleisti nuo baudų ir delspinigių mokėjimo, nes mokesčiai neteisingai apskaičiuoti dėl buhalterei netinkamai seminare paaiškintos PVM mokėjimo tvarkos, taip pat prašymą taikyti protingumo ir proporcingumo principus, nes Pareiškėja bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, konstatavo, jog nėra pagrindo pripažinti, kad mokesčių įstatymas buvo pažeistas dėl klaidingo apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimo arba mokesčių administratoriaus konsultacijos raštu ar telefonu, taip pat nenustatė galimybių atleisti Pareiškėją nuo baudų ir delspinigių mokėjimo vadovaujantis protingumo ir teisingumo principais.

Pareiškėja Komisijai pateiktame 2018-06-25 skunde prašo panaikinti Inspekcijos 2018-05-31 sprendimą Nr. 69-61 ir savo prašymą grindžia iš esmės tais pačiais motyvais, kuriuos išdėstė Inspekcijai.

Dėl klaidingo įstatymo paaiškinimo ar konsultacijos.

Pareiškėja skunde akcentuoja, kad neslėpė mokesčių nuo valstybės, tik neteisingai įformino buhalterinės apskaitos dokumentus. Pateikti duomenų apie netinkamai suteiktą konsultaciją negali, nes buhalterė neteisingą konsultaciją gavo dalyvaudama seminare mokesčių klausimais. Pareiškėja sutinka su Klaipėdos AVMI nustatytu pažeidimu, sudarė su mokesčių administratoriumi Mokestinės paskolos sutartį Nr. (23.24-08)-327-3391.

MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 4 punkte numatyta galimybė atleisti mokesčių mokėtoją nuo delspinigių ir pagal šio įstatymo 139 ir 140 straipsnį paskirtų baudų mokėjimo, kai mokesčių mokėtojas mokesčio įstatymą pažeidė dėl klaidingo apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimo arba mokesčių administratoriaus raštu ar telefonu, jei suteikta konsultacija centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka buvo įrašyta ir yra galimybė nustatyti skambinantį asmenį – mokesčių mokėtoją (ar jo atstovą), suteiktos klaidingos konsultacijos mokesčių mokėjimo klausimais.

Pareiškėja nenurodė jokių faktų ir nepateikė objektyvių įrodymų, kurie leistų taikyti MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 4 punkte išdėstytą atleidimo nuo apskaičiuotų PVM delspinigių ir baudų pagrindą. Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad įstatymų leidėjas atleidimą nuo delspinigių ir baudų sieja su jo paties pareiga įrodyti faktines aplinkybes. Įrodinėjimo našta tenka mokesčių mokėtojui, jei jis siekia pasinaudoti aptariama atleidimo nuo baudų ir delspinigių teisine galimybe. Šiuo atveju, Pareiškėja aplinkybių, jog pažeidimas buvo padarytas dėl to, kad Pareiškėja vadovavosi koku nors apibendrintu kompetentingos institucijos išaiškinimu, ar jai buvo suteikta konsultacija, kuri ją būtų suklaidinusi, neįrodė. Todėl, nepaisant to, kad Pareiškėja 2018-04-17 sudarė su mokesčių administratoriumi Mokestinės paskolos sutartį Nr. (23.24-08)-327-3391, dėl nurodytų aplinkybių nėra pagrindo tenkinti Pareiškėjos skundo ir atleisti nuo PVM baudos, taip pat ir PVM delspinigių mokėjimo vadovaujantis MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 4 punkto nuostatomis.

Dėl protingumo ir teisingumo kriterijų taikymo.

Pareiškėja nurodo, kad jos atžvilgiu apskaičiuota neproporcinga, beveik pusės mokestinės nepriemokos dydžio baudos ir delspinigių suma. Pareiškėja nurodo, kad Lietuvos Vyriausiasis administracinis Teismas (toliau – LVAT) savo praktikoje pripažįsta, kad per didelės ir neproporcingos delspinigių ir baudų sumos gali būti sumažintos vadovaujantis teisiniais protingumo ir proporcingumo principais. Pareiškėja tvirtina, kad apskaičiuota beveik pusės mokestinės nepriemokos dydžio bauda vertintina kaip akivaizdžiai neproporcinga sankcija Pareiškėjos atžvilgiu. Pareiškėja nurodo, kad sprendžiant prašymą dėl atleidimo nuo delspinigių, baudų, būtina vadovautis MAĮ įtvirtintais protingumo ir teisingumo principais, taip pat MAĮ įtvirtintais humaniško ir pagarbos asmeniui principais.

Komisija, įvertinusi byloje pateiktus duomenis, sutinka su Pareiškėjos pastebėjimu, kad LVAT, nagrinėdamas mokesčių mokėtojų atleidimo nuo delspinigių ir baudų mokėjimo pagrindus, vadovaujasi ne tik MAĮ įtvirtintais atleidimo nuo delspinigių (baudų) pagrindais, bet ir laikosi pozicijos, kad, sprendžiant mokesčių mokėtojų atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių (baudų) klausimus, turi būti vadovujamasi teisingumo ir protingumo kriterijais bei atsižvelgiama į Konstitucinio Teismo (toliau – KT) suformuotą doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus (*pavyzdžiui, 2011-10-10 nutartis adm. byloje Nr. A556-2343/2011, 2011-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A556-3447/2011, 2011-10-10 nutartis adm. byloje Nr. A556-2544/2011, 2011-09-08 nutartis adm. byloje Nr. A575-2144/2011*). KT ne kartą yra konstatavęs, kad konstituciniai teisingumo, teisinės valstybės principai suponuoja ir tai, kad už teisės pažeidimus valstybės nustatomos poveikio priemonės turi būti proporcingos (adekvačios) teisės pažeidimui, turi atitikti siekiamus teisėtus ir visuotinai svarbius tikslus, neturi varžyti asmens akivaizdžiai labiau, negu reikia šiems tikslams pasiekti; tarp siekiamo tikslo nubausti teisės pažeidėjus ir užtikrinti teisės pažeidimų prevenciją ir pasirinktų priemonių šiam tikslui

pasiekti turi būti teisinga pusiausvyra (proporcingumas, KT 2000-12-06, 2001-10-02, 2004-01-26, 2005-11-03, 2005-11-10, 2008-01-21 nutarimai).

Nagrinėjamo mokestinio ginčo atveju Komisija, įvertinusi Pareiškėjos patikrinimo metu atliktus mokesčių administratoriaus procedūrinius veiksmus, nurodo, kad mokestinio patikrinimo veiksmai atlikti laikantis norminių aktų reikalavimų, mokesčiai už laikotarpį nuo 2015-01-01 iki 2016-07-31 apskaičiuoti remiantis įsiteisėjusiu Klaipėdos rajono apylinkės teismo baudžiamuoju įsakymu, priimtu 2017-06-12 baudžiamojoje byloje Nr. 1-94-904/2017; FNTT išvada ikiteisminio tyrimo byloje Nr. 04-6-00024-16; Pareiškėjos pateiktais dokumentais. Mokestinis patikrinimas truko protingą laiko tarpą (pradėtas 2017-11-10, baigtas 2017-12-22), nėra jokių aplinkybių, leidžiančių daryti išvadą, kad Inspekcija vilkino kontrolės veiksmus.

Tuo tarpu Pareiškėja laiku nevykdė savo mokesčių teisės aktais įtvirtintų pareigų mokesčių apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo srityje, mokėtini į biudžetą mokesčiai ir įmokos (tame tarpe PVM), apskaičiuoti mokesčių administratoriaus iniciatyva kontrolės procedūrų metu, būtent – taikant MAĮ 72 straipsnio 2 dalies nuostatas, remiantis FNTT 2017-03-28 Specialisto išvada Nr. 5-3/19 „Dėl UAB „XC“ ūkinės finansinės veiklos“ (Klaipėdos AVMI 2017-12-22 patikrinimo akto Nr. FR0680-520 2 psl.). Dėl išvardintų pažeidimų paskirtos mokesčių ir įmokų baudos bei apskaičiuoti delspinigiai, tame tarpe ir Pareiškėjai apskaičiuota PVM delspinigių ir baudos suma, vertintini kaip Pareiškėjos pasirinkto elgesio modelio (privalomų sumokėti mokesčių aspektu) pasekmė (*LVAT 2016-06-14 nutartis adm. byloje Nr. A1045-556/2016*).

Pareiškėja, skunde akcentuodama, kad Inspekcija apskaičiavo ir nurodė sumokėti 27262,26 Eur, iš kurių baudų ir delspinigių sumos neproporcingai didelės ir sudaro 8356,90 Eur, vertina visas Inspekcijos pagal minėtą FNTT išvadą su mokesčio apskaičiavimu susijusias sumas, t. y. papildomai apskaičiuotus PVM, valstybinio socialinio draudimo įmokas, privalomojo sveikatos draudimo įmokas ir nuo jų apskaičiuotas baudų ir delspinigių sumas. Tuo tarpu ginčas šioje byloje vyksta dėl atleidimo nuo 2838 Eur PVM baudos bei 1090,68 Eur PVM delspinigių, kurie buvo apskaičiuoti nuo 9461 Eur papildomai apskaičiuoto PVM, nustačius, kad Pareiškėja, parduodama iš UAB „GG“ įsigytą produkciją, PVM skaičiavo ne nuo visos apmokestinamosios vertės. Pažymėtina, kad nors patikrinimo rezultate Pareiškėjai buvo apskaičiuota 1836,90 Eur PVM delspinigių (Klaipėdos AVMI 2018-03-02 Sprendimas dėl patikinimo akto tvirtinimo Nr. FR0682-69), Klaipėdos AVMI ir Inspekcija nagrinėjo galimybę Pareiškėją atleisti nuo 1090,68 Eur PVM delspinigių (Klaipėdos AVMI 2018-04-10 Sprendimas dėl atleidimo nuo baudų, delspinigių ir/ar palūkanų Nr. (6.5)-59; Inspekcijos 2018-05-31 sprendimas Nr. 69-61). Todėl Komisija, vertindama apskaičiuotų delspinigių adekvatumą, vadovausis pastarąja PVM delspinigių suma. Taigi, Pareiškėjai paskirta PVM bauda sudaro 30 proc. (9461x30%), o apskaičiuoti delspinigiai – 11,53 proc. (1090,68x100:9461) papildomai apskaičiuotos PVM sumos.

Komisija, įvertinusi PVM baudos ir delspinigių dydį, konstatuoja, kad, jos nuomone, nėra pagrindo teigti, kad skirtos 30 proc. baudos dydis už padarytą PVMĮ pažeidimą nėra adekvatus jo pobūdžiui, taip pat savaime prieštarautų teisingumo ir protingumo kriterijams, procentine išraiška tai yra MAĮ nustatyta vidutinė mokesčio dydžio bauda, nuo kurios atleisti Pareiškėją, motyvuojant sankcijos neproporcingumu, nėra pagrindo. PVM delspinigių (atliekančių biudžetui laiku nesumokėtų mokesčių kompensacinę funkciją) suma, sudaranti 11,53 proc. PVM, apskaičiuota vadovaujantis MAĮ nuostatomis, reglamentuojančiomis jų skaičiavimo trukmę ir dydį, adekvati teisės pažeidimui, pats mokestinis patikrinimas atliktas, atsižvelgiant į jo sprendžiamų klausimų sudėtingumą bei atlikimo specifiškumą, truko protingą laiką, nebuvo vilkinamas, todėl, įvertinus mokestinio ginčo byloje nustatytus faktus, konstatuotina, kad neapibrėžtų įstatymų leidėjo ir tuo pačiu išskirtinių aplinkybių, kurios lemtų teisingumo bei protingumo kriterijų taikymą bei atleidimą nuo PVM delspinigių ir baudų mokėjimo pastaraisiais pagrindais ginčo atveju nenustatyta.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 8 straipsniu, 100 straipsnio 2 dalimi, 141 straipsnio 3 dalimi, 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

1. Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2018-05-31 sprendimą Nr. 69-61.

2. Neatleisti Pareiškėjos nuo 2838 Eur PVM baudos ir 1090,68 Eur PVM delspinigių mokėjimo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Vilma Vildžiūnaitė